

	Uitgifte		
	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak 14 juni 2022	op € UR:	op € UR:	op € UR:
Rolnummer 21A1073			

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Vrederegerecht van het kanton Veurne

VONNIS

Aangeboden op
Niet te registreren

De vrederechter spreekt het volgende vonnis uit in de zaak van:

- **N.V. R1 Inkasso kantoor (C1, Kredietinstelling)**, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer ..., met statutaire zetel te ..., met als advocaat meester A1, die kantoor houdt te ...

eisende partij

- **X1**, met rijksregisternummer ..., wonende te ..., met als advocaat meester Ad2, die kantoor houdt te ...

verwerende partij

Gelet op de wet van 15 juni 1935 en de aanvullende wetten op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gezien de dagvaarding van rechtsingang betekend op 22 oktober 2021.

Gezien de besluiten van partijen.

Gezien de door partijen overgelegde stukken.

Gehoord partijen in hun middelen.

DE VOOR HET GESCHIL RELEVANTE FEITEN

Eiseres stelt dat:

- Verweerster op 25 januari 2007 bij de nv C1 een overeenkomst van een direct cash kredietopening met nummer ... heeft afgesloten. Het kredietbedrag bedroeg 2.500,00 euro. Verweerster ondertekende dan eveneens een overeenkomst van loonafstand.
- Verweerster vervolgens bij de nv C1 op 15 februari 2007 een tweede overeenkomst van een direct cash kredietopening met nummer ... heeft afgesloten waarbij het krediet verhoogd werd, namelijk 5.000,00 euro in plaats van 2.500,00 euro. Verweerster ondertekende dan eveneens een overeenkomst van loonafstand.

Verweerster betwist dat ze de overeenkomst van 25 januari 2007 heeft ondertekend.

Verweerster betaalde op 22 september 2007 het bedrag van 4.986,40 euro aan de nv C1.

Met brief van 15 oktober 2007 vroeg verweerster om de overeenkomst ... niet te beëindigen.

Uit stuk 11 volgt dat verweerster op 10 mei 2008 een aanvraag deed voor de opname van een kleiner bedrag (1.000,00 euro) dan de volledig beschikbare reserve (4.999,94 euro). Uit het door eiseres overgelegde overzicht van de verrichtingen (stuk 9) volgt dat verweerster het bedrag van 1.000,00 euro vervolgens ontvangen heeft op 14 mei 2008. Uit dit stuk volgt ook welke bedragen verweerster na haar vraag om de overeenkomst niet te beëindigen nog effectief opgenomen heeft.

Het contract werd door de nv C1 overgedragen aan de nv R1 (hierna: eiseres) sedert februari 2009. Verweerster werd hiervan in kennis gesteld met brief van 3 maart 2009.

Eiseres stelt dat de laatste betaling dateert van 25 oktober 2011. Omdat er daarna geen betalingen meer volgden, heeft eiseres de huidige procedure ingeleid.

DE VORDERINGEN

Ingevolge artikel 748bis Ger. W. dient de rechtbank uitsluitend nog te antwoorden op de middelen in de laatste besluiten. De rechtbank houdt derhalve enkel rekening met wat gevorderd wordt in de laatst neergelegde besluiten van partijen.

Eiseres vordert in haar laatste conclusie de veroordeling van verweerster tot betaling van 6.638,97 euro, te vermeerderen met de moratoire intresten aan de conventionele rentevoet (14,839%) op 4.980,00 euro vanaf 5 oktober 2021.

Verweerster vordert:

- De nietigverklaring van de overeenkomst en te zeggen voor recht dat het door haar ontvangen bedrag geldt als schadevergoeding.
- Minstens ontslagen te worden van de betaling van enige intrest en na herberekening op basis van de gedane betalingen, verweerster toe te staan om de verschuldigde hoofdsom verder af te betalen.

BEOORDELING

(1)

Artikel 1690 Oud B.W. bepaalt dat de overdracht tegen de gecedeerde schuldenaar slechts kan ingeroepen worden vanaf het ogenblik dat ze aan de gecedeerde schuldenaar werd ter kennis gebracht of door hem werd erkend.

Uit de stukken volgt dat eiseres verweerster dit ter kennis heeft gebracht met brief van 3 maart 2009. In deze brief heeft eiseres haar dossiernummer ... vermeld. In haar brief van 17 april 2009 (stuk 13 eiseres) wordt dat dossiernummer vermeld door verweerster. Dit bewijst dat ze wel degelijk reeds vanaf april 2009 op de hoogte was van deze overdracht zodat ze ten onrechte betwist dat eiseres een vorderingsrecht heeft.

(2)

De vordering van eiseres is gebaseerd op de tweede overeenkomst onder het zelfde nummer waarbij een hoger krediet aan verweerster werd toegekend. Verweerster betwist niet dat ze deze overeenkomst afgesloten heeft.

Dit maakt dat de door verweerster gevoerde betwisting met betrekking tot de eerste overeenkomst niet relevant is.

(3)

Persoonlijke rechtsvorderingen verjaren door verloop van 10 jaar (artikel 2262bis Oud BW).

De verjaring werd hoe dan ook gestuit door het feit dat verweerster haar schuld ten overstaan van eiseres erkend heeft in haar brief van 11 juli 2012 in antwoord op een door eiseres verstuurd ingebrekestelling. Ze schreef onder meer:

“Aangezien ik nog verschillende andere schuldeisers heb voor ongeveer een totaal van 30.000€ kan ik de gevraagde som niet ineens voldoen, zoals aangegeven in uw brief.

[...]

Ik weiger zeker niet te betalen maar het moet voor mij ook nog mogelijk zijn om iedereen ordentelijk te betalen en zelf niet op straat te belanden.”

Daarbij dient eveneens vastgesteld dat ze op 25 oktober 2011 nog een afbetaling heeft gedaan van 20,00 euro. Deze betaling werd door haar zelf uitgevoerd en gebeurde niet via loonoverdracht.

Deze betaling heeft de verjaring eveneens gestuit.

(4)

De overeenkomst dateert van 15 februari 2007. Op dat ogenblik was de Wet op het Consumentenkrediet toepasselijk.

Artikel 10 WCK bepaalt:

“De kredietgever en de kredietbemiddelaar moeten aan de consument die om een kredietovereenkomst verzoekt en, in voorkomend geval, de steller van een persoonlijke zekerheid, de juiste en volledige informatie vragen die zij noodzakelijk achten om hun financiële toestand en hun terugbetalingsmogelijkheden te beoordelen en, in ieder geval, hun lopende financiële verbintenissen. De consument en de steller van een persoonlijke zekerheid zijn ertoe gehouden daarop juist en volledig te antwoorden.”

Deze plicht wordt doorgaans de “actieve informatieverplichting” genoemd (vgl.: Dambre, M., “De invloed van de informatieverplichting van de consument op het toestaan van betalingsfaciliteiten in geval van consumentenkrediet”, T.Vred. 1993, 21). In werkelijkheid dient deze verplichting gelijkgesteld te worden met een onderzoeksverplichting. De kredietgever moet nauwgezet informatie inwinnen over de financiële, vermogensrechtelijke en economische situatie, maar vooral ook omtrent de perspectieven van de kredietnemer. Hij dient een micro-economische analyse te maken van de financiële toestand van de consument. Hij dient de financiële toestand met de grootste nauwkeurigheid en voorzichtigheid te onderzoeken (vgl.: Blommaert, D., Nichels, F., Art. 10 Wet Consumentenkrediet, in X., Bijzondere overeenkomsten. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, 0000-00II. Andere benoemde overeenkomsten, A-E, Consumentenkrediet).

De rechtbank is van oordeel dat eiseres deze verplichting niet heeft nageleefd. Ze antwoordt niet eens op dit door verweerster naar voor gebrachte argument. Gezien verweerster meer dan 14 jaar na het afsluiten van de overeenkomst gedagvaard wordt, kan men van verweerster niet meer verwachten dat ze hieromtrent de nodige stukken nog kan voorleggen. Moest er een ernstig onderzoek gebeurd zijn, dan had de nv C1 reeds bij het afsluiten van de overeenkomst moeten weten dat verweerster nooit in staat zou geweest zijn aan haar afbetalingsverplichting te voldoen. Het krediet dat ze aanging bij de nv C1 was om andere leningen te kunnen betalen waarbij er een nieuwe put gegraven werd om een oude put te kunnen delgen, waardoor verweerster meer en meer in de schulden geraakte. Bij dit alles moet vastgesteld worden dat eiseres jaren niets ondernam terwijl ze ondertussen de intresten aan 14,839% in rekening bleef brengen.

Dit maakt dat de rechtbank van oordeel is dat artikel 15 WCK niet werd nageleefd. Artikel 15 WCK bepaalt:

“De kredietgever mag slechts een kredietovereenkomst sluiten wanneer hij, gelet op de gegevens waarover hij beschikt of zou moeten beschikken, onder meer op basis van de raadpleging geregeld door artikel 9 van de wet van 10 augustus 2001 betreffende de Centrale voor kredieten aan particulieren, en op basis van de informatie bedoeld in artikel 10, redelijkerwijze moet aannemen dat de consument in staat zal zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de overeenkomst, na te komen”.

De WCK voorziet daarvoor in een specifieke sanctie in artikel 92 WCK, namelijk:

“Onverminderd de andere gemeenrechtelijke sancties, kan de rechter de consument ontslaan van het geheel of van een gedeelte van de nalatigheidsintresten en zijn verplichtingen verminderen tot de prijs bij contante betaling van het goed of de dienst of tot het ontleende bedrag wanneer:

1° de kredietgever de verplichtingen bedoeld in de artikelen 10, eerste lid, 11 en 15 niet heeft nageleefd;”

Dit maakt dat de nv C1 het krediet nooit had mogen toestaan. Minstens had ze de heropname moeten weigeren indien ze het nodige had gedaan om dan de nodige informatie in te winnen omtrent de concrete situatie van verweerster.

Dit maakt dat naar het oordeel van de rechtbank de enige redelijke gemeenrechtelijke sanctie de nietigverklaring is van de overeenkomst, waarbij verweerster niets meer verschuldigd is.

Er werd door partijen niet gevraagd om af te wijken van artikel 1397, eerste lid Ger. W. Er is ook geen reden om dit ambtshalve te doen.

Eiseres dient verwezen te worden in de kosten. Er werd geen toepassing gevraagd van artikel 1022, derde lid Ger. W.

OM DEZE REDENEN

De Rechtbank, in eerste aanleg en op tegenspraak tussen alle partijen.

Verklaart de hoofdvordering ontvankelijk doch wijst deze af als ongegrond.

Verklaart de tegenvordering ontvankelijk en gegrond in de mate zoals hierna bepaald.

Vernietigt de overeenkomst van een direct cash kredietopening met nummer

Veroordeelt eiseres tot de kosten van het geding die in hoofde van verweerster begroot worden als volgt:

- Rechtsplegingsvergoeding: 1.260,00 euro

De vrederechter veroordeelt NV R1 (C1) met KBO-nummer ..., tot betaling van het rolrecht van 50,00 euro. Dit rolrecht is te betalen aan FOD Financiën, na verzoek tot betaling door FOD Financiën.

Verklaart het vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elke voorziening en zonder borgstelling (artikel 1397, eerste lid Ger. W.).

Dit vonnis is op tegenspraak uitgesproken in openbare zitting van 14 juni 2022 van het vredegerecht van het kanton Veurne, door vrederechter Peter Buyse, bijgestaan door griffier ...